

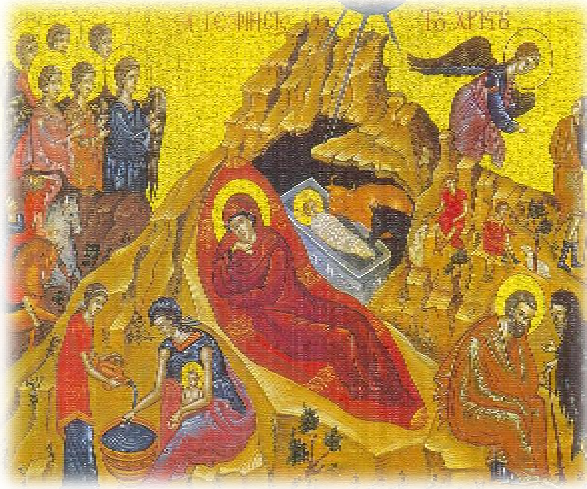
« Ο ΤΗΡΩΝ »

Η ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Τα Χριστούγεννα είναι η ημέρα κατά την οποία εορτάζουμε την κατά σάρκα γέννηση του Υιού του Θεού εκ της Υπεραγίας Θεοτόκου στο σπήλαιο της Βηθλεέμ. Το μέγα αυτό μυστήριο της σαρκώσεως του Θεού είναι και η ουσία και ο πυρήνας του Χριστιανισμού. Αν λοιπόν ο Χριστιανισμός στην ουσία του ταυτίζεται με τη σάρκωση του Θεού τότε δικαίως τα Χριστούγεννα ονομάζονται από τον Άγιο Ιωάννη τον Χρυσόστομο ως **«Μητρόπολιν πασών των εορτών»**. Εορτάζουμε άραγε τη μητρόπολη αυτή των εορτών και «το σημαντικότερο γεγονός όλων των εποχών και όλων των αιώνων» (π. Αθανάσιος Γιέβτις, Σεβ.

Επίσκοπος πρ. Ζαχουμίου καί Ερζεγοβίνης), όπως της αξίζει ή μήπως έχουμε ξεχάσει το νόημά της;

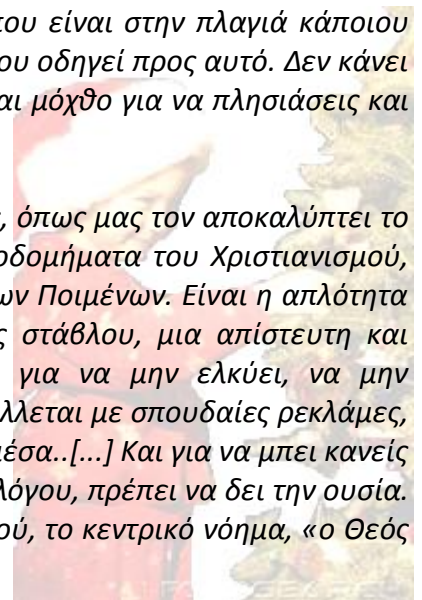

Συνεχίζουμε την ξενόφερτη παράδοση για ένα ευτραφή, κατακόκκινο άγιο Βασίλη που καμία σχέση δεν έχει με τον ασκητή Αρχιεπίσκοπο Καισαρείας Καππαδοκίας και ουρανοφάντωρα Άγιο Βασίλειο ή διασκεδάσουμε με προεόρτια φαγοπότια και ολονύκτιες διασκεδάσεις, ακόμα και την παραμονή της εορτής στα περιζήτητα ρεβεγιόν; Δυστυχώς, οι περισσότεροι από μας πιστεύουμε ότι εκπληρώνουμε τη θρησκευτική μας υποχρέωση παρευρισκόμενοι στην πρωινή Θεία Λειτουργία των Χριστουγέννων...

Πώς πρέπει λοιπόν να προσεγγίσουμε τη μεγάλη αυτή εορτή; Το ακόλουθο απόσπασμα από το βιβλίο του Αρχιμανδρίτου Ηλία Μαστρογιαννόπουλου, «Μαθητεία στην καινούργια ζωή» (Αθήνα, 1995) μας δίνει την σωστή προοπτική των Χριστουγέννων αλλά και της ζωής μας ως Χριστιανούς.

«Ο Χριστιανισμός, όπως πρωτοπαρουσιάστηκε και στις πραγματικές του ρίζες, είναι ένα πράγμα ταπεινό, αφανές, ήρεμο, που πρέπει να ψάξεις να το βρεις. Όπως ένα σπήλαιο, που είναι στην πλαγιά κάποιου βουνού, θέλει ανίχνευση, ειδικό ανιχνευτή να προσπελάσει το δρομίσκο, που οδηγεί προς αυτό. Δεν κάνει θόρυβο από μακριά ένα σπήλαιο. Είναι ένα αφανές πράγμα. Θέλει κόπο και μόχθο για να πλησιάσεις και άμα φτάσεις κοντά, πρέπει να σκύψεις να μπεις μέσα.

Είναι κάτι που δεν ελκύει, τουλάχιστον εξωτερικά, ο γνήσιος Χριστιανισμός, όπως μας τον αποκαλύπτει το Ιερό Ευαγγέλιο. Μη κοιτάτε μεταγενεστέρως που έγιναν και λαμπρά οικοδομήματα του Χριστιανισμού, που έχουν και πολυτέλεια και τέχνη: αλλά η ουσία του είναι η απλότητα των Ποιμένων. Είναι η απλότητα ενός κλαυθμυρίζοντος βρέφους. Είναι η πτώχεια μέσα στο αχούρι ενός στάβλου, μια απίστευτη και συγκλονιστική πτώχεια και αφάνεια, η οποία λες και είναι επίτηδες για να μην ελκύει, να μην εντυπωσιάζει. Θέλει ειδική προσέγγιση, ειδική προσπέλαση, δεν σου επιβάλλεται με σπουδαίες ρεκλάμες, με θριαμβολογίες, αλλά εάν το θέλεις, εάν το λέει η καρδιά σου, θα μπεις μέσα...[...] Και για να μπει κανείς μέσα σ' αυτό το Σπήλαιο, απεκδυόμενος κάθε τι το δευτερεύον και ανάξιο λόγου, πρέπει να δει την ουσία. Ποια είναι η ουσία; Ο Θεός σαρκούται. Αυτό είναι η βάση του Χριστιανισμού, το κεντρικό νόημα, «ο Θεός έγινε άνθρωπος, ίνα ημεείς θεοποιηθώμεν».

Μέσα λοιπόν εκεί, όταν κανείς αποφασίσει και κατορθώσει να προσπελάσει αυτή τη μυστική και αφανή οδό, που την κρύβουν πολλοί θάμνοι, θα δει το μυστήριο το κρυμμένο, όπως λέει ο θείος Παύλος «από των αιώνων και από των γενεών» (Προς Κολασσαείς, α' 26).»

Ας προσεγγίσουμε λοιπόν αγαπητοί μου αδελφοί αυτά τα Χριστούγεννα με ανδρεία καρδιά, με νηστεία, προσευχή και μετάνοια, για να μας αξιώσει ο Θεός να καταλάβουμε έστω και αμυδρά την αγάπη Του για μας. Ίσως τότε μπορέσουμε να εορτάσουμε αληθινά την γέννηση του Θεανθρώπου στις καρδιές μας, αμήν!

Πρεσβύτερος Ευστάθιος Σαββίδης

Απολυτίκιο. Ήχος δ'.

Η Γέννησίς σου Χριστέ ο Θεός ημών,
ανέτειλε τω κόσμω, το φως το της γνώσεως·
εν αυτή γαρ οι τοις άστροις λατρεύοντες,
υπό αστέρος εδιδάσκοντο,
σε προσκυνείν, τον Ήλιον της δικαιοσύνης,
και σε γινώσκειν εξ ύψους ανατολήν. Κύριε δόξα σοι.

Περί νηστείας

Ανέβασαν κάποτε στην σκίτη των Πατέρων ένα δαιμονισμένο νέο, για να τον θεραπεύσουν με την προσευχή τους. Πολύ καιρό βασανιζόταν έτσι ο δυστυχισμένος άνθρωπος, ώσπου κάποιος Γερων τον ελυπήθη, τον σταύρωσε με τον ξύλινο σταυρό, που είχε στη ζώνη του, κι' έδιωξε το πονηρό πνεύμα.

- Αφού με βγάζεις από την κατοικία μου, του είπε το ακάθαρτο πνεύμα θα μπω μέσα σου.

- Έλα, του αποκρίθηκε θαρραλέα ο Γέροντας. Έτσι μπήκε μέσα του το δαιμόνιο και τον βασάνιζε δώδεκα ολόκληρα χρόνια. Ο Όσιος υπόμενε με καρτερία τον πόλεμο, αλλά αντιπολεμούσε κι' εκείνος τον εχθρό, με υπεράνθρωπη νηστεία και ακατάπαυστη προσευχή.

Όλα αυτά τα χρόνια δεν έβαλε ούτε μια φορά στο στόμα του τροφή, μασούσε μόνο λίγα κουκούτσια από φοίνικες κάθε βράδυ και κατάπινε το χυμό τους. Νικημένο τέλος το δαιμόνιο, από τον ακατάπαυστο αγώνα του Γεροντος, τον ελευθέρωσε.

- Γιατί φεύγεις; τον ρώτησε εκείνος, κανένας δε σε διώχνει.

- Με αφάνισε η νηστεία σου, αποκρίθηκε εκείνο κι' έγινε άφαντο.

Από το Γεροντικό

Η ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ ΩΣ ΣΥΜΦΙΛΙΩΣΗ

Όταν προσερχόμαστε στην εξομολόγηση σπεύδουμε πρόσωπο με πρόσωπο προς έναν φίλο. Δεν πρόκειται να μας κρίνει και να μας καταδικάσει κανείς. Ας πολεμήσουμε το φόβο που μας διακατέχει γι' αυτό που πρόκειται να συμβεί. Ερχόμαστε στον Ένα της Τριάδος πού, όντας Θεός, επέλεξε από αγάπη για μας να γίνει άνθρωπος, ν' αναλάβει πάνω Του την ανθρώπινη φθορά και να δώσει τη ζωή Του για μας. Η ζωή και ο θάνατός Του είναι η απόδειξη ότι η αγάπη του Θεού για τον άνθρωπο είναι τόσο μεγάλη, ώστε να μπορούμε να τον πλησιάσουμε χωρίς δισταγμό, με την προσδοκία ότι σε κάθε περίπτωση θα αγκαλιάσει την αδυναμία μας, πέρα από ηθικές αξιολογήσεις. Ας είμαστε βέβαιοι ότι εάν κάποιος πρόκειται να θρηνήσει για την αναξιοότητα και την αμαρτία μας με

Ας μην απελπζόμεθα, αλλά όσες φορές αμαρτήσωμεν αν μετανοήσωμεν και ο πολυεύσπλαχνος Θεός, τον οποίον παρακαλούμεν, θα μας σώσει δωρεάν. Και θα μας σώσει αρκεί η μετάνοιά μας να είναι ειλικρινής, διότι είναι ελεήμων και ήλθεν εις τον κόσμον διά να σώσει τους ειλικρινώς μετανοούντας αμαρτωλούς.

Πνευματικές Συμβουλές Φιλόθεου Ζερβάκου

Επίσης να συγχωρείς από καρδιάς τους εχθρούς σου, όσοι σε αδίκησαν, εζημίωσαν και εκατηγόρησαν ψευδώς· διότι όταν συγχωρώμεν εκείνους που μας έπταισαν, συγχωρεί ο Θεός τας ιδικάς μας αμαρτίας. Εάν δεν συγχωρώμεν ούτε ο Θεός μας συγχωρεί. Έχομεν εντολήν από τον ίδιον τον Θεόν όχι μόνον να συγχωρώμεν, αλλά και να αγαπώμεν τους εχθρούς μας, και σε εκείνους που μας κάνουν κακόν ημείς να τους κάνωμεν καλό. Και τότε θα είμεθα παιδιά του και κληρονόμοι της Ουρανίου Βασιλείας Του

Πνευματικές Συμβουλές Φιλόθεου Ζερβάκου

συμπόνια, έλεος, αγάπη δεν είναι παρά Εκείνος που θα ήταν πρόθυμος να σαρκωθεί και να πεθάνει έστω και για έναν μόνο αμαρτωλό, γιατί δεν μπορεί να υπομείνει την απώλεια κανενός. Αυτός, λοιπόν, είναι ο Χριστός στον οποίο προσερχόμαστε κατά την εξομολόγηση. Προσδοκά την ίαση, την παραμυθία, την στήριξή μας – όχι την κρίση και καταδίκη μας.

Τό μυστήριο της εξομολογήσεως

Και τότε ποιος είναι ο ρόλος του ιερέως; Στην ευχή που διαβάζει ο κληρικός πριν το μυστήριο ονομάζεται «μάρτυρας». Καλείται από τον Κύριο να παρευρίσκεται ενώπιον του αμαρτωλού, για να μαρτυρήσει το γεγονός της αγάπης του Χριστού για κείνον, να βεβαιώσει ότι ο Κύριος είναι παρών και η μόνη επιθυμία και πρόθεσή Του είναι η σωτηρία και η αιώνια ευφροσύνη του μετανοούντος. Επίσης, ο ιερέας παρευρίσκεται στο όνομα του αμαρτωλού, για να ικετεύσει και να μεσιτεύσει στον Κύριο για την συμφιλίωση του ανθρώπου με την Εκκλησία. Ας αλλάξουμε, λοιπόν, τον τρόπο της εξομολόγησης: ας διώξουμε τον φόβο της τιμωρίας ή της απόρριψης κι ας βρούμε το θάρρος να ελαφρώσουμε την καρδιά μας από κάθε αμφιβολία. Ο Χριστός δεν πρόκειται να μας αρνηθεί. Ίσως η εξομολόγησή μας να είναι για Εκείνον ένας νέος σταυρός, αλλά θα τον δεχθεί, αφού μας αγαπά πέρα από κάθε κρίση,

μέχρι θανάτου: Ο θάνατός του έγινε η δική μας ζωή – ζωή μέσα στο χρόνο και ζωή στην αιωνιότητα

Η εξομολόγηση πριν από όλα είναι συνάντηση και συμφιλίωση. Είναι συνάντηση με τον Χριστό που ποτέ δε μας στρέφει τα νώτα, αν και εμείς φεύγουμε μακριά. Μερικές φορές μία τέτοια συνάντηση μπορεί να γίνει έμπνευση για ολόκληρη τη ζωή και να μας δώσει δύναμη και κουράγιο να διάγουμε το υπόλοιπο του βίου.

Μητροπολίτης Αντώνιος του Σουρόζ

Μιχάλης Σαλαχώρης

Ο Μιχάλης Σαλαχώρης γεννήθηκε στις 25/06/1919 στο Μοναγρούλλι. Από μικρός μπήκε στη βιοπάλη για τη ζωή, όπου αργότερα εργαζόταν σκληρά και ασχολήθηκε με τη γεωργία.

Το 1944 νυμφεύτηκε με την Αγγελική, όπου απέκτησαν 6 παιδιά (4 κορίτσια – 2 αγόρια) όπου ευτύχησαν να τα αποκαταστήσουν όλα.

Από μικρός αγαπούσε την Εκκλησία και πάντα πρόσφερε όσο μπορούσε. Από την νεαρή του ηλικία ήταν Επίτροπος στην Εκκλησιαστική Επιτροπή όπου το 1969 διορίστηκε Πρόεδρος από τον αείμνηστο τότε Μητροπολίτη κ.κ Χρύσανθο, μέχρι την ημέρα της κοιμήσεως του (11/11/1999).

Διετέλεσε Κοινοτάρχης στην Κοινότητα μας, για 20 χρόνια, από το 1960 μέχρι το 1980, όπου πρόσφερε και πρωτοστάτησε σε πολλά ζητήματα που αφορούσαν το χωριό μας. Πάντοτε τον διέκρινε η εργατικότητα, η ειλικρίνεια και η φιλοξενία του.

Το Κοινοτικό Συμβούλιο Μοναγρουλλίου, εκτιμώντας την προσφορά του στην Κοινότητα, αποφάσισε και έδωσε το όνομα του σε δρόμο του χωριού.

Τούλλα Σαλαχώρη
(Θυγατέρα κ. Μιχάλη Σαλαχώρη)

Ο ΑΓΙΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ

ο Θαυματουργός, επίσκοπος Τριμυθούντος Κύπρου

Γεννήθηκε από οικογένεια βοσκών, που ήταν κάπως εύπορη, το 270. Αν και μορφώθηκε αρκετά στην πατρίδα του Κύπρο, όμως δεν άλλαξε επάγγελμα. Συνέχισε και αυτός να είναι βοσκός. Ήταν χαρακτήρας απλός, αγαθός, γεμάτος αγάπη για τον πλησίον του. Τις Κυριακές και τις γιορτές, συχνά έπαιρνε τους βοσκούς και τους οδηγούσε στους Ιερούς ναούς, και κατόπιν τους εξηγούσε την ευαγγελική ή την αποστολική περικοπή. Ο Θεός τον ευλόγησε να γίνεται συχνά προστάτης χηρών και ορφανών.

Νυμφεύθηκε ευσεβή σύζυγο και απέκτησε μία κόρη, την Ειρήνη. Γρήγορα όμως, η σύζυγος του πέθανε. Για να επουλώσει το τραύμα του ο Σπυρίδων αφοσιώθηκε ακόμα περισσότερο στη διδασχή του Θείου λόγου. Μετά από πολλές πιέσεις, χειροτονήθηκε Ιερέας. Ήταν προσεκτικός, εγκρατής, σεμνός, φιλόξενος, διδακτικός. Όταν χήρεψε η επισκοπή Τριμυθούντος στην Κύπρο, κλήρος και λαός τον εξέλεξαν επίσκοπο.

Να σημειώσουμε εδώ ότι ο Άγιος Σπυρίδωνας με το κύρος της αγίας και ηθικής ζωής του στην Α'

Οικουμενική σύνοδο, που έγινε στη Νίκαια της Βιθυνίας (Μ. Ασία) και στην οποία συμμετείχε, κατατρόπωσε τους Αρειανούς και αναδείχτηκε από τους λαμπρούς

υπερασπιστές της Ορθόδοξης πίστης.

Μάλιστα, όπως αναφέρει η παράδοση, αφού μίλησε για λίγο, κατόπιν έκανε το σημείο του Σταυρού και με το αριστερό χέρι, που κρατούσε ένα κεραμίδι, εις τύπον της Αγίας Τριάδος είπε: **"εις το όνομα του Πατρός"** και έκανε να φανεί προς τα επάνω απ' το κεραμίδι φωτιά, δια της οποίας είχε ψηθεί αυτό.

Όταν δε είπε: **"και του Υιού"** έρρευσε κάτω νερό, δια του οποίου ζυμώθηκε το χώμα του κεραμιδιού.

Και όταν πρόσθεσε **"και του Αγίου Πνεύματος"** έδειξε μέσα στη χούφτα του μόνο το χώμα που απέμεινε.

Στις 12 Δεκεμβρίου το 350 μ.Χ. απεβίωσε. Το λείψανο του αγίου, πήγε στην Κωνσταντινούπολη, στον Ναό των Αγίων Αποστόλων, απ' όπου, μετά την άλωση της Πόλης, κάποιος Ιερέας του ναού αυτού, ονόματι Γεώργιος Καλοχαιρέτος, μαζί με άλλα ιερά λείψανα, μετέφερε το λείψανο του Αγίου στην Πάργα της Ηπείρου και από 'κει στην Κέρκυρα κατά το 1456 και στην οποία βρίσκεται μέχρι σήμερα και γιορτάζεται μεγαλοπρεπώς στον ομώνυμο Ιερό Ναό.

Υπενθυμίζουμε ότι από την 12^η Δεκεμβρίου ημέρα μνήμης του Αγ. Σπυρίδωνος μέχρι και την 24^η Δεκεμβρίου **ΔΕΝ** γίνεται Κατάλυση ιχθύος.

Ο Ιερέας και η Εκκλησιαστική Επιτροπή του Αγ. Θεοδώρου του Τήρωνος σας εχόνταί το θείο βλέφος να φέρει στις οικογένειές σας χαρά, γαία και αγάπη. Ο Θεός μαζί σας.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Κατά το Δεκέμβριο θα έχουμε στο ναό μας τις πιο κάτω Θείες Λειτουργίες:

2^η Δεκεμβρίου Κυριακή

ΙΔ' ΛΟΥΚΑ, Αββακούμ προφήτου, Μυρόπης Μάρτυρος

6^η Δεκεμβρίου Τετάρτη

Νικολάου Αρχ/που Μύρων Λυκίας του Θαυματουργού Οσίου Σάββα του Ηγιασμένου (5/12)

9^η Δεκεμβρίου Κυριακή

Ι' ΛΟΥΚΑ, Σύλληψις Αγ. Άννης,

12^η Δεκεμβρίου Τετάρτη

Αγίου Σπυρίδωνος επ. Τριμυθούντος του Θαυματουργού, Ιωάννου οσ. Ζιχνών

16^η Δεκεμβρίου Κυριακή

ΙΑ' ΛΟΥΚΑ, Αγγαίου πρ. Θεοφανούς βασιλ., Μοδέστου Ιερός. & Αγ. Ελευθερίου και της μητρός αυτού Ανθίας (15^η Δεκεμβρίου)

20^η Δεκεμβρίου Πέμπτη

Ιερομάρτυρος Ιγαντίου Θεοφόρου, Αγ. Ιωάννη Κροστάνδης

23^η Δεκεμβρίου Κυριακή

ΠΡΟ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ. Των Αγ. Δέκα Μαρτύρων Κρήτης.

25^η Δεκεμβρίου Τρίτη

Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

30^η Δεκεμβρίου Κυριακή

ΠΡΟ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ, Ανυσίας Θεσ/νικης, Γεδεών του εν Τυρνάβω

Παρακαλώ όποιος επιθυμεί αγιασμός στο σπίτι του ή τρισάγιο στο κοιμητήριο του χωριού κατά τις μέρες **12^η Δεκεμβρίου Τετάρτη και 20^η Δεκεμβρίου Πέμπτη** μεταξύ (9:00 π.μ - 12:00 μ) να επικοινωνήσει έγκαιρα με τον ιερέα της κοινότητάς μας.

Ιδιαίτερες ευχαριστίες στο τυπογραφείο Χριστάκη Χαραλάμπους το οποίο ανέλαβε τα έξοδα του μηνιαίου περιοδικού μας. Υπεύθυνος Έκδοσης: Πρεσβύτερος Γεώργιος Κόρτας Τηλ: 99-134050